

KADER, GLAVNI problem v šolstvu

Kakor vsako leto tako imajo v kočevski občini tudi letos težave s pomanjkanjem učnega kadra: učiteljev, predmetnih učiteljev in profesorjev. Kljub temu, da je pričetek pouka tako rekoč pred nami, primanjkuje sedem učiteljev na osnovnih šolah, dve vzgojiteljice za otroške ustanove ter deset predmetnih učiteljev oziroma profesorjev.

Po vseh izgredih tega manjkajočega kadra ne bo, zato bodo morali prosvetni delavci poleg svojih učnih obveznosti poučevati še honorarno. S tem bo vsekakor trpela kvaliteta pouka, ker bo ostalo manj časa za pripravo na pouk in študij. Nekatere učne predmete bodo morali celo skrajšati. Na osnovni šoli »M. Bračiča« nujno rabijo predmetnega učitelja za matematiko. Da bi zadostili vsaj najnujnejšim potrebam, bi sprejeli na šolah v službo honorarno absolvente gimnazije in univerze.

Pomanjkanje učnih moči ni vzrok fluktuacija učiteljev, pač pa ima korenine drugje. Dosedanja zasedba je bila nezadostna, poleg tega pa je iz leta v leto večje število šoloobveznih otrok in šolskih oddelkov. Akutni problem pomanjkanja prosvetnih delavcev bodo rešili oziroma ga že rešujejo s štipendiranjem. V novem šolskem letu se bo prvič zaposlilo pet absolventov učiteljskega, eden z Višje pedagoške šole, eden pa z univerze.

ObLO in svet za šolstvo sta se uspešno lotila naloge, preskrbeti

zadostno število kadra. ObLO štipendira 49 mladih ljudi, ki se šolajo na učiteljsko, Vzgojiteljsko šoli, Višji pedagoški šoli in na univerzi. V prihodnjih letih bo tudi na kočevskih šolah dovolj učiteljev.

Kakor v osnovnih šolah, primanjkuje kadra tudi v gimnaziji. Potrebna sta slavist in romanist. V dijaškem domu rabijo poklicnega vzgojitelja, v otroških ustanovah, na Rudniku in v Kočevski Reki, pa po eno vzgojiteljico. Ko bodo prišli mladi kadri iz šol, bo tudi ta problem rešen. Učni kader za novo glasbeno šolo ni problem. Šola ima na razpolago redne in honorarne učne moči.

Letos bo šola v Kočevju pridobila dve zgradbi za svoje potrebe: bivši vajenski dom in bivši dijaški internat. Obe stavbi bo treba pred uporabo temeljito očistiti in prebeliti. Nabaviti bo treba tudi šolski inventar. Za vse to so

potrebni štirje milijoni, ki pa jih zaenkrat še ni. Sredstva se bodo nekje našla. Šolsko pohištvo bodo nabavili na LJO Kočevje.

Devet novih učilnic v novopridobljenih prostorih je velika pridobitev za šole v Kočevju. Le-ta bi prišla še bolj do izraza, če bi bilo na voljo dovolj učiteljev, tako pa bo pouk še vedno v dveh izmenah — dopoldan in popoldan.

V novem dijaškem domu je dovolj prostora tudi za dijake. Zato bodo lahko v njem dobili prostor tudi učenci in dijaki iz oddaljenih krajev.

Problemi organizirane mladine

Vprašanje, ki se vsak dan postavlja pred mladega aktivista, je, kaj naj mladina dela v prostem času. Odgovor na to ni težko najti. Vključiti naj se v eno izmed oblik idejnovzgojnega dela! Večina aktivov nima organiziranih takšnih oblik, ki bi zares lahko pritegnile mladega človeka in vse dotlej, dokler se ne bodo vodstva aktivov zares zavzela za rešitev tega problema, bo ostal nerešen. Mladina bo talvala po mestu in zapadala v slabo družbo.

Ni samo idejno-vzgojno delo tisto, s katerim se lahko zaposli mladina v prostem času. Vsakodnevno brezdelje pripelje lahko mladega človeka na slaba pota. Idejno-vzgojno delo pa ni edina oblika dela v aktivih. Aktiv ljudske mladine v Polomu je lahko vzor, predvsem pa vaško-kmečkimi aktivom. Aktiv šteje 12 članov, ki sodelujejo tudi v kulturno-prosvetnem delu. Uprizorili so igr »Punt in mati«. Mladinci so sodelovali tudi pri lokalni delovni akciji, pri gradnji ceste Polom-Seč. Uredili so si tudi dvorano.

Če upoštevamo delo aktivov v Polomu, potem bi morali našemu članku spremeniti naslov. Glasiti bi se moral »Problemi neorganizirane mladine«, kajti ni dovolj samo ustanoviti aktiv, ampak mu je treba dati tudi vsebino. In kdo bo poskrbel za njo če ne vodstvo aktiva?

Z. Z.

Zagrebski velesojem

Od 9. do 24. septembra bo v Zagrebu velesojem, na katerem bo razstavljalo 1100 jugoslovanskih in 4500 tujih razstavljalcev iz 31 držav. Posebna zanimivost letošnjega jessenskega zagrebskega velesoja bo luksuzni avtomobil brez koles. Razstavili ga bodo v paviljonu ZDA. Ta avtomobil bo prvič razstavljen na evropskih tleh.

Praznovanje 20. obletnice ustaje kočevske občine u Dragi

KRAJEVNE ORGANIZACIJE V DRAGI ZAKLJUČUJEJO DELA PRI UREDITVI SPOMENIKA PADLIM BORCEM, KI BO STAL NA VZVIŠENEM PROSTORU NAD VASJO. ODBOR ZA PROSLAVO 20-LETNICE VSTAJE, KI SE JE SEŠTEL PRI OBČINSKEM ODBORU SZDL V KOČEVJU V SOBOTO, JE SKLENIL, DA BO PROSLAVA V DRAGI CENTRALNA PROSLAVA KOČEVSKO OBČINE V POČASTITEV 20-LETNICE REVOLUCIJE, K SODELOVANJU SO POVABILI TUDI OBČINE RIBNICA, CERKNICA IN ČABAR. TAKO SE BODO NA PROSLAVI, KI BO V DRAGI 3. SEPTEMBRA, ZBRALI TUDI AKTIVISTI IN BORCI RIBNIŠKO-NOTRANJSKEGA OKROŽJA, KI JE IMELO MED VOJNO SEDEŽ V TEH KRAJIH. RAČUNAJO, DA SE BO PROSLAVE UDELEŽILO Približno 4.000 LJUDI IZ Navedenih občin, bližnjih krajev in sosednje HRVATSKE REPUBLIKE.

Obisk italijanskih partizanov

14. avgusta zvečer je obiskalo Kočevje 170 italijanskih partizanov, ki so se tri dni mudili v Sloveniji. To so bili tovariši, partizani, doma iz Trsta in Gorice ter njune okolice, ki so bili aktivni borci proti fašizmu v eno-

tah italijanskih partizanov v Italiji, v diviziji Garibaldi, ki se je borila pri nas v Jugoslaviji in brigadi Fontonot, ki je vodila boje po Suhi krajini in Rogu v sklopu NOV Slovenije. Kot borci proti fašizmu so se skupno

borili z ramo ob rami z našimi jugoslovanskimi in slovenskimi partizani proti nemškemu okupatorju v letih 1944/45.

Bojno tovarištvo, ki so ga začeli naši jugoslovanski in italijanski partizani, je brez dvoma postavilo nove temelje tudi v odnosih med jugoslovanskimi in italijanskim narodom v duhu socialistične demokracije in enakopravnosti vseh narodov sveta. To se je čutilo tudi pri srečanju naših in italijanskih partizanov v Kočevju. Tovariši iz Italije so želeli videti kraje, kjer so se tudi oni kot partizani borili, zato so prišli k nam na obisk. Videli so našo stvarnost in naše uspehe. V razgovorih so nam dejali iskreno: »Pri vas je lepo in dobro urejeno za delovne ljudi. Pri nas se moramo za to, kar vi že imate, še vedno boriti.«

Prisrčen sprejem pri spomeniku na Trgu svobode v Kočevju in medsebojni razgovori naših borcev s tovariši iz Italije so se odnose še poglobili, saj so se spomnili marsikaterih tovarišev, ki so se skupaj z njimi borili.

Tovariši iz Italije so v Kočevju prenočili, naslednje jutro pa spet nadaljevali svoje potovanje.

S. P.

Dopolnilna izmera Kočevja

Dober geodetski načrt, zlasti če vsebuje poleg situacije tudi višinsko predstavo terena, je nujno potreben urbanizmu, gradbeništvu, kmetijstvu, za razne komunalne potrebe itd. Še posebej je dobrodošel katastrof in zemljiški knjigi.

Kočevje je bilo izmerjeno leta 1950, vendar le za razne gospodarske potrebe občine. Ker v izmeri niso bile vključene tudi posestne meje, so bili ti načrti za zemljiško knjigo in katastrof neuporabni. Tako morajo še vedno uporabljati že zelo stare načrte, ki so bili izdelani sredi prejšnjega stoletja.

Da bi izkoristili izmero iz leta 1950, izvaja letos Geodetski zavod iz Ljubljane dopolnilno izmero mesta. To se pravi, da bomo v obstoječe načrte vnesli

še posestne meje in hkrati na novo posneli vse nove objekte (zgradbe, ceste, kanale itd.), skratka pregledali ves teren in vnesli v načrte vse spremembe.

To je na kratko smoter izmere. Seveda pa je nujno, da vsi privatni lastniki kakor tudi gospodarske organizacije z vidnimi mejniki obeležijo svoje parcele, tako, kakor je navedeno v »Razglasu« Zavoda za izmero pri ObLO Kočevje. Nezameljčene parcel ne moremo izmeriti, zato bodo kasnejše meritve šle v breme malomarnih lastnikov.

Upamo, da bodo te vrstice prebrali vsi, ki se za izmero zanimajo in ji morda pripisujejo premalo pozornosti, saj bodo obnovele načrti mnogo bolj služili vsem interesentom.

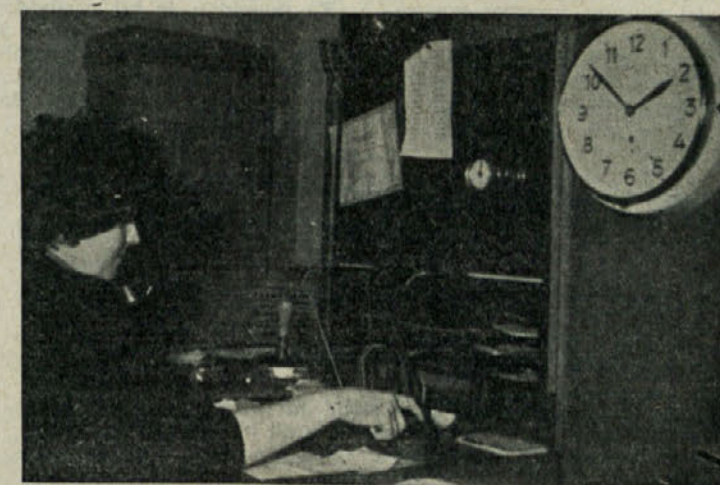
Nov način nagrajevanja v PTT

Te dni živahno razpravljajo o novem načinu nagrajevanja delavcev in uslužbenec v kolektivih PTT službe. Kakor drugje, bodo tudi v PTT službi uvedli nagrajevanje po učinku. Obrnili smo se na Pošto Kočevje in vprašali, kako se pripravljajo na uvedbo novega načina nagrajevanja v njihovi enoti.

Zvedeli smo, da imajo prav sedaj v delu pravilnik o delitvi dohodkov PTT službe za enoto PTT službe Kočevje. Le-ta obsega naslednje pošte: Kočevje, Mozelj, Nova sela, Osilnica, Ko-

rilnosti se pri normiranem osebnosti pri svojem delu dosegel samo 60 odstotkov produktivnosti, bo prejel samo plačo. Če pa bo njegova produktivnost večja, bo prejel, odvisno pač, za koliko odstotkov bo znašala višja produktivnost, višje osebne prejemke in sicer tako, kakor bo določal pravilnik o delitvi dohodkov. Novi pravilnik bo veljal od 1.

Julija t. l. dalje do konca leta. Vsekakor bo novi način delitve dohodka v PTT službi spodbujal za pošteno osebo. Z večjo intenzivnostjo dela bodo zamenjali tudi višji prejemki.

Ze letos tudi v PTT nagrajevanje po učinku

čevska Reka, Fara, Stara cerkev, Draga, Struge, Dolenja vas, Ribnica, Sodražica in Ortnek.

Novi pravilnik bo omogočil nagrajevanje po novih principih. Naj citiramo en člen, ki med drugimi pravi: »Po kriteriju sto-

ževska Reka, Fara, Stara cerkev, Draga, Struge, Dolenja vas, Ribnica, Sodražica in Ortnek.

Kako izpolniti obljubo

Ljudska mladina Jugoslavije je na svojem VI. kongresu obljubila tov. Titu, da bo do konca letošnjega leta zgradila cesto »Bratstva in enotnosti«. Tako se pred vse občinske komiteje LMS postavljajo velike naloge. Iz naše občine naj bi letos sodelovalo na zveznih delovnih akcijah 65 mladincev. Zaradi te obveznosti smo morali prekiniti z lokalno delovno akcijo. Nekateri aktivisti LM in podjetja so z razumevanjem sprejeli obveznosti, pri nekaterih pa nismo mogli doseči uspeha. Dosedanji uspeh je takle:

Skupno 38 brigadirjev.

Žalostna ugotovitev, da številčno močni aktivisti niso dali zadostnega števila mladincev za mladinsko delovno brigado. Tako sta n. pr. aktiv »Avto« in »Trgopromet« dala le po enega brigadirja, kar je vsekakor premalo.

Pohvaliti moramo rudniški komite LMS, kjer so dosegli res lep uspeh. Prav tako aktiv »Zidanja«, saj je s 6 mladinci na drugem mestu. Smatramo, da bi se našemu pozivu lahko odzvali tudi nekateri vaško-kmečki aktivisti, saj so se prijavili na delovne akcije samo mladinci iz Koprivnice in Stalcarjev. Ugotovili smo, da mladina rada odhaja na delovne akcije, posebno zvezne, problem pa je v tem, ker v nekaterih podjetjih za to ni razumevanja. Aktiv naj skupaj z upravo presodi, koliko brigadirjev bi morali še poslati, kajti dano obljubo je treba izpolniti!!

Z. Z.

Proslava v Ribnici na Pohorju

V Ribnici na Pohorju je bila v nedeljo, 13. avgusta, osrednja proslava 20-letnice ljudske revolucije na Štajerskem. Proslave se je udeležilo okrog 40.000 prebivalcev iz mariborskega, celjskega in murskosoboškega okraja. V tem kraju so se sešli pre-

živeli borci I. štajerskega bataljona, II. grupe odredov, Pohorskega bataljona, Zidanskeve in Slandrove brigade in številnih drugih partizanskih enot, ki so se borile na območju Pohorja in Štajerske. Na slavnostni tribuni so bili zbrani prvi koman-

dant Glavnega štaba NOV in POS in podpredsednik Zvezne ljudske skupščine Franc Leskošek-Luka, predsednica GO ZSDL Slovenije Vida Tomšič, podpredsednik IS LRS Viktor Avbelj in drugi.

Preživeli partizanske borbe in ostale udeležence je pozdravil sekretar OK ZK Maribor Miloš Ledinek. Za tem je govoril pomočnik komisarja NOV in POS ter podpredsednik IS LRS Viktor Avbelj. Tovariši Avbelj je v daljšem govoru orisal boje partizanske vojske. Poudaril je, da so bili pogoji delovanja in razvijanja NOB na Štajerskem zelo težki. V nadaljevanju svojega govora je tov. Avbelj poudaril velike povojne uspehe v izgradnji socializma. Ob zaključku govora je dejal, da bo treba v prihodnosti še bolj skrbeti za borce NOB.

Elektrifikacija železnic

Elektrifikacija železniške proge od Postojne do Ljubljane je v glavnem končana. Sedaj montirajo vozno omrežje na poslednjem odseku te proge, od Brezovice do Ljubljane. Pred kratkim je bil odobren investicijski načrt za elektrifikacijo proge Je-

senice-Ljubljana. S pripravami so že začeli. Prihodnje leto naj bi bila elektrificirana proga od Jesenic do Kranja. Pripravljajo tudi investicijski načrt za elektrifikac. železniške proge Ljubljana-Zidani most-Dobova.

Ko bi barba Mario vedel...

...kako ga v šali imenujemo, bi bil verjetno še bolj molič in bi gledal še bolj črno. Toda barba Mario, stari morski volk in pristen »gusar«, tega ni vedel... Zadoljno je sedel sredi svojega starega čolna, strmel preko naših glav in z levico brez enega prsta dajal nerazumljiva znamenja Silvu, ki je namesto njegove krmaril barko. Barba Mario je pravi dalmatinski original in bi mu zelo težko našli spodoben par. Gosti, črni lasje, prepreženi z redki mišimi nitkami, mu štrlijo na vse strani, pokvarjeno desno oko, od sonca, vetra in morske vode zarjavljeno razpokana koža, cigaretni ogorek, ki mu neprestano tli v ustih, to je bil naš »gusar«. Kadar ne »dela«, postopa po pomolu v Selcih ali na otoku Krku, najraje pa spi na dnu čolna, ne meneč se za sončno pripeko...

Lepo sobotno jutro je bilo, ko smo se »samo za pol ure« ustavili v Crikvenici. Razkropili smo se po živahnem mestecu in se pomešali med tuje in domače turiste, po trgovinah, na trgu in v gostilnah. Se preden smo si vse ogledali, je »pol ure« minilo, radi pa bi kupili še to in ono ter nekaj pojedli. Ko smo se izvili iz gneče na trgu in se rešili vsiljivih prodajalcev, se nas je nekaj ustavilo v restavraciji »Petak«, kjer smo doživeli prvo razočaranje. Čaja ali bele kave ni bilo (natakar je dejal, da nimajo skodelic), grenko turško pa smo dobili že po dobrih dvajsetih minutah! Med tem časom je natakar z veliko prizadevnostjo stregel skupini nemško govorečih turistov. Ko nam je prinesel turško, se ni prav nič razburjal zaradi umazanih skodelic, na katerih so se poznali celo sledovi

imeli in smo se morali zadovoljiti z avtobusom. Sicer pa človek lahko prespi eno noč tudi v avtobusu...

Po zajtrku smo sklenili preizkusiti morje. Kljub neznosni vročini voda ni bila kdo ve kako topla, pa še to smo bili v kopališču, kamor smo lahko prišli za neznatno vstopnino, bolj malo deležni. Vse deske za sončenje in vse blazine so bile zasedene, povsod so bila izpostavljena sončnim žarkom (in pogledom) za oko bolj ali manj vabljiva telesa. No, nekako smo se znašli in prebili dopoldne nekaj v vodi, nekaj na soncu. Iz kopališča smo se vračali že malo bolj »počitniške«, rožnate barve...

Za popoldan je bil predviden izlet na Krk, v Silo. Nekdo je nekeje staknil staro, škripajočo lesenjačo s predpotopnim motorjem, katere lastnik, barba Ma-

dneh bivanja ob morju sodbo o našem obmorskem turizmu, vendar se mi zdi, da so se marsikje glede števila turistov krepko vračunali. Jasnó, ko pa so ponekod cene tako neverjetno visoke, čisto v skladu s sedanjim astronavičkim časom. To napako so nekateri popravili in znižali

Srbov ter v pretežni meri lepo počitih Nemcev in Avstrijcev poslušali jazz glasbo in zveržene slovenske narodne melodije. Po nadvse prijetnem večeru smo se odpravili spat in smo lahko vso noč poslušali spokojno kipenje morja, ki ga je večkrat preglasilo prizadevno »žaganje«

Svojevrsna zabava številnih letoviščarjev

cene svojim uslugam in tako privabili več turistov, vendar ne povsod...

V Silu smo se namakali ves popoldan, medtem ko je »gusar« čakal na pristanišču. Ko mi je kasno popoldne neusmiljeno zakrutilo v želodec, (o, ko bi lakote ne bilo!), sem stopil v bližnjo restavracijo in naročil 2 sendviča. Z naročilom pa nisem dosegel nič drugega, kot to, da me je natakar prav milostno pogledal, se nasmehnil moji rožnato rdeči polti in se odmajal med mizami. Na večkratno intervencijo, h kateri me je priganjal razgrajajoči želodec, mi je pojasnil, da bom moral na sendviče nekoliko počakati, ker jih je zmanjkalo. Povedal mi je tudi, takole mimogrede, ko je stregel nekim inozemcem zunaj, (z vabljivimi, a »zasoljenimi« narezki), da napravijo samo po 20 sendvičev naenkrat... Nato sem opomnil drugega natakarja, ki mi je sendviča kmalu prinesel, vendar samo zato, ker me je zamenjal z Nemcem! V ilustracijo: tenek, skromen sendviček stane pri njih 60 din!

Se vedno dobre volje smo pod večer prijadrali »domov«, se dali po večerji v »večerne toalete« in šli »na ples« v hotel »SLAVEN«, kjer smo z muko organizirali dve mizi in nekaj stolov ter v družbi Slovencev, Hrvatov,

nekega Nemca pod bližnjim šotorom.

Ko nas je drugo jutro »gusar« zapeljal v eno uro oddaljeno Vrbsko na Krku, smo ob odhodu dvignili na jambor gusarsko zastavo — gornji del kopalne obleke in pulover. Dan je hitro minil in ko smo se zvečer vračali, smo se že počutili kot stari, prekaljeni letoviščarji...

- Poslednji sončni žarki so poplesovali po vodni gladini,
- topel veter je zapihal z morja, ko smo naložili naša napol zoglenela telesa na avtobus in se skozi ozko prometno grlo izvili iz Selc, miniaturne slovenske ter mednarodne turistične naselbine ob Jadranu, Barba Mario, naš neumorni »gusar«, nam je poslednjič pomahal s slovo.
- Nato je njegova barkača odropotala po morju... Po kratkem postanku v Crikvenici smo se odpravili proti domu, zadovoljni in boleče opečeni, daleč pod nami pa je mirovalo morje v katerem so se spogledljivo ogledovale obrežne luči...

F. Grivec

Praktični so tuji turisti. Ne skrbijo jih prostor v hotelih, ne hrana, vse imajo s seboj v teh majhnih hišicah. Vse od frizerja do štedilnikov in postelj. Takih kompozicij je ob morju nič koliko!

rdečila! (Smo bili pač samo domači turisti!) Nikakor ga tudi nismo mogli pregovoriti, da bi nam prinesel nekaj sendvičev...

Ko je šofer Silvo s težavo tadel naš veliki avtobus skozi ozki prehod med hišami in Selcih in smo pri kampu izstopili, je bila že taka vročina, da so nekateri morali odložiti del garderobe. Slika, ki smo jo nudili, ni bila nič kaj razveseljujoča, saj smo bili z redkimi izjemami med počitniško zarjavlimi prebivalci Selc kot bele vrane, kot čisto uporabne reklame za jogurt! Vendar nas zaenkrat to še ni motilo, kajti naša prva skrb je bil zajtrk, ki smo ga po daljšem pojasnjevanju in posvetovanju z upravitnikom kuhinje končno tudi dobili, čeprav smo bili že malo pozni...

Kamp v Selcih se je spremenil v pravo slovensko počitniško naselbino. Majhne, lesene in zidane hišice človeka spominjajo na pravljico o Sneguljici in sedmih palčkih. Ugotovili smo, da lahko spi v teh miniaturnih stanovanjih, pravih vizualnih škaticah, neverjetno veliko ljudi. Seveda pa za vso množico ni prostora; marsikdo preživlja dopust kar pod šotorom. Tujci, pa tudi nekateri domači dopustniki, so pripeljali s seboj avtomobilske priklopnike-hišice na kolesih, in tako jim ni treba skrbeti za prenočišče. Seveda pa je treba za to imeti najprej avtomobil!...

Mi, prehodni turisti, muhe dvodnevne, vsega tega nismo

rio, je bil kmalu pripravljen prepeljati nas preko morja. Sijajne volje smo se počasi cijazili proti Silu, maligansko razpoloženi »gusar« pa je rade volje prepustil krmilo našemu šoferju.

Težko si je ustvariti v dveh

Festivalska razmišljanja

Festivalski plamen, ki ga bo mladina pred pričetkom prvega Ribniškega festivala prinesla iz Travnice v Ribnico, bo za Ribniško dolino prelomnica v zgodovini, v njenem gospodarskem in kulturnem razvoju. Tako se bo 10. septembra pričela v Ribnici velika slovesnost, povezana s praznovanjem 20-letnice ljudske revolucije jugoslovan. narodov in jo bo, kakor pričakujejo, obiskalo precej ljudi tudi iz drugih krajev.

Ribniški festival, ki naj bi postal tradicionalen, bo prikazal razvoj Ribniške doline v zadnjih 15 letih ter splošen zgodovinski razvoj, predvsem izdelovanje znamenite suhe robe. Suha roba sedaj je izumira in postaja enajsta panoga — miniaturno spominkarstvo, naj bi ponovno zazivila v festivalskih dneh. V festivalskih dneh bodo gostom med drugim prikazali izdelovanje suhe robe in lončarskih izdelkov... Pred leti se je v Ribnici poročila misel o praznovanju 500-letnice suhobarstva, ugotovili pa so, da je bila tedaj

pravzaprav 500-letnica prvega pisanege dokumenta o izdelovalcih lesenih predmetov.

Nekateri zgodovinarji pravijo, da je ribniški človek prinesel do obrt iz pradomovine v Zakarpatju. To domnevo potrjujejo s tem, da v južni Ukrajini, v Besarabiji, preprosti ljudje še sedaj izdelujejo iz lesa podobne predmete. Potemtakem je suhobarstva obrt stara že 1000 in več let...

Ribniški človek je po naselitvi teh krajev s tradicijo nadaljeval, ker od samega poljedelstva zaradi pogostih turških vpadov ni mogel živeti. Obrt se je v stoletjih stalno razvijala in prehajala že v umetniško obdelovanje lesa. Nekateri ljudje so vdihnili lesu svoj duh in ga tako oplemenitili, da je postal prijeten za oko in poleg splošne uporabnosti postal okras domači hiši.

V sedanjih zmehanziranih časih ta lepa dejavnost vedno bolj izumira. Ljudje se s suhobarstvom in lončarstvom ukvarjajo le toliko, kolikor te izdelke po-

trebujejo. Lesene predmete so popolnoma izpodrinili izdelki iz različnih umetnih mas. Vendar pa so se narod, ki že dolgo časa uporablja take izdelke, zopet vrnil k lesu. Tako ni čudno, da v moderni Angliji dobimo neverjetno število lesenih žlic, ki bi jih pri nas le s težavo našli.

Prvi Ribniški festival naj bi vse to prikazal. Na festivalu bo mogoča splošna prodaja lesenih izdelkov, saj je znano, da bi v Ribnici, središču suhobarstva, obrti, le s težavo kupili lesen škaf! Sedaj pa za vsakega obiskovalca dovolj najrazličnejših umetniških spominkov, resničnih umetnin, ne takih, kakor jih marsikje prodajajo v trgovinah ali na trgih.

Festival bo tudi prikazal gospodarski razvoj. Vsa ribniška podjetja bodo na posebnih stojnicah prikazala svoje izdelke ter razvoj, ki so ga dosegla od ustanovitve. Dvig proizvodnje in naraščanje narodnega dohodka bo sta prikazana na posebnih grafikonih.

(Konec na 3. strani)

Partizanske bolnice na Ravnah

Vse te ranjence so pripeljali na Inlauf. Ko so ranjenci prišli, je kurir iz ekonomata odhitel v bolnico, da jih o tem obvesti. Običajno so teže ranjence prenesli na Suhi vrh. Iz Inlaufa so pripeljali ranjence po cesti do Dragarjev, če so šli na Suhi vrh, če so šli na Smrekovec, pa še nekaj dalj. Prevoz so opravili partizani iz ekonomata. Na določenem mestu so čakali tovariši iz bolnic z nosili. Ranjence so preložili na nosila in jih nato odnesli v postojanko. Vsakemu so zavezali oči. Podnevi so nosili ranjence na nosilih poldrugo uro. Ponoči pa več kot dve uri. Včasih je bilo ranjencev več, osebja v bolnici pa malo. Tako so morale ekipe po večkrat prenašati ranjence s ceste do postojanke. Kako je bilo to naporno, ni potrebno posebej poudarjati. Posebno težko je bilo pozimi, seveda za ranjence še bolj, kakor za nosače. Že sam transport od položajev do bolnice je terjal od ranjencev strašne napore. Pozimi leta 1944 so pripeljali nekaj ranjencev z vozmi. Bil je zelo hud mraz, pred katerim so bili ranjenci slabo zavarovani. Na vozovih se niso mogli premikati in so skoraj zmrznili. Na Inlaufu so jih morali dolgo časa drgniti s snegom, da so jih vsaj malo ogreli, čeprav jim je to povzročilo velike bolečine. Potem pa zopet več ur po mrazu in snegu do postojanke!

Dostop do bolnice je bil skrbno zakrit. Na Suhi vrh je bila speljana steza skozi Dragarje in potem po hribu nazaj, tako da je pripeljala zopet v Ravne. Na primernem mestu ob visoki skali so pristonili lestev, po kateri so prišli na stezo, ki je vodila v postojanko. V slučaju nevarnosti so lestev dvignili, okoli pa maskirali.

Tudi na Smrekovec je vodila pot, ki je kasneje prešla v stezo. To je bila stara gozdna pot, stezo so pa shodili partizani iz bolnice. Kakor na Suhem vrhu je tudi tukaj vodila steza mimo bolnice in se vrnila nazaj na Ravne. Če bi kdo zašel sem, bi bil prepričan, da je to bližnjica iz gozda v Ravne. Na primernem mestu je bil postavljen mostič, oprt na dve skali. Med nevarnostjo so most odstranili in skrili. Pozimi so vstop s steze proti bolnici zakrili tako, da so na stopinje posejali sneg.

Ob prihodu v bolnico so ranjencem razvezali oči. Zanimivo je, da se ranjenci niso nikoli protivili, ko so jim zavezali oči in so z razumevanjem sprejemali takšne varnostne ukrepe. Vsakega ranjenca oziroma bolnika so v bolnici popisali, ga preoblekli v bolniško obleko, njegovo obleko pa očistili mršesa v zato pripravljenem kotlu in jo shranili v skladišču. Tudi orožje, če ga je imel kdo s seboj, je moral oddati v skladišče.

Spomladi leta 1944 so pričeli graditi v bližini Frate, ki je bila tedaj že opuščena, še eno postojanko. Namenjena je bila rekonvalescentom in so jo imenovali »Urhovina«. Barake so bile solidno zgrajene, vse iz desk, ki so jih nosili člani ekipe poldrugo uro daleč v hrib. Kljub temu, da je bila bolnica hitro in solidno zgrajena, je vendar niso uporabljali. Za rekonvalescente so uporabljali skedenj pri hiši Jožeta Škode v Dragarjih vse dokler ga niso četniki ob neki hajki požgali. Ranjence, ki so okrevali, so kasneje pošiljali ali v zaledje ali v bolnice v Italijo ali pa so se vračali v svoje enote.

Spomladi leta 1944 sta bili postojanki Smrekovec in Suhi vrh preimenovani. Suhi vrh je dobil ime po pokojnem komandantu Stanetu Rozmanu in se je imenoval Stanetov vrh. Smrekovec pa so preimenovali v Bogdanov dom. Ime je dobil po dr. Bogdanu Breclju, ki je večkrat prihajal v te bolnice in opravljal težke operacije. Imeni sta obdržali do konca vojne.

V obeh bolnicah ni umrlo mnogo ranjencev. Po zbranih podatkih kaže, da jih je v Stanetovem domu pokopanih 12, v Bogdanovem domu pa 6. Če upoštevamo, da je bilo v bolnicah precej težko ranjenih borec, da je bilo izvršenih precej amputacij, da so bili posamezni primeri včasih brezupni, lahko zaključimo, koliko napa, iznajdljivosti, predvsem pa človečnosti so morali pokazati zdravniki in osebje pri reševanju življenj. Mnogo je borec, ki se s hvaležnostjo spominja teh tihih, skromnih in požrtvovalnih ljudi, ki so dali od sebe vse, le da so tovarišu rešili življenje.

Sovražnik bolnic ni nikoli odkril. Najbližje so prišli leta 1945 četniki k Stanetovemu domu. Približali so se mu na 200 m, vendar ga niso odkrili. Obe bolnici sta bili tudi za take primere pripravljeni. Našli so dupline in jame, katere so primerno uredili in jih zamaskirali. V bližini bolnice Smrekovec je bila n. pr. jama, v katero bi lahko spravili 50 ljudi in še material. K sreči teh skrivališč ni bilo treba uporabljati.

Leta 1945, ko je naša armada očistila zadnje ostanke okupatorjev iz naše domovine, sta se tudi bolnici preselili v Ljubljano. Pot ju je vodila preko Broda na Kolpi na Skrad in nato nazaj na Rake, od koder so se ranjenci in osebje prepeljali z vlakom v Ljubljano. Nastanili so se v kasarni za Bežigradom, nato pa v vojni bolnici.

Postojanke so ostale neme. Z ob časa jih je načel in baraka za barako so se rušile. Tako stoji danes le še posamezni objekti, ki pričajo o iznajdljivosti partizanov, o nečem, česar niso imele druge armade. Na delovnih mestih širom naše domovine pa dela stotine bivših borec, ki se radi spominjajo na te skrite domove, kjer so našli v najtežjih trenutkih svojega življenja uteho in pomoč in so danes hvaležni ljudem, ki so se borili za njihova življenja in njihovo zdravje, da lahko danes vedri in zdravi grade veliko zgradbo socialistične Jugoslavije!

Opomba: Gradivo je zbrano na podlagi izpovedi Ivana Dulmina iz Kočevske Reke, ki je bil kurir v bolnici, Antona Serecra iz Stare cerkve pri Kočevju, ki je bil leta 1943 v bolnici v Ribnici ranjenec in nato do konca vojne član ekipe na Smrekovec in Suhem vrhu, Majde Boje in Danice Debeljak, bolničark v teh bolnicah, Iva Serajnika-Simna, komisarja bolnice, in arhiva bolnice, ki je v Inštitutu za zgodovino delavskega gibanja v Ljubljani.

Jaka Lavriša

Loški potok se je odločil

Pred kratkim so imeli v Loškem potoku zbor volilcev. Pomen zborov volilcev je bil velik, saj so se dokončno odločili, kam se bo Loški potok priključil.

Kakor vemo, so se Potočani po ukinitvi občine Sodražica priključili občini Loška dolina. Kmalu pa se je pokazalo, da ta odločitev ni bila najbolj posrečena. Oddaljenost od centra občine, slabe prometne zveze itd. so vplivale, da Loški potok v novi občini ni mogel tako zaživeti, kot so si Potočani zamislili ob glasovanju za pridružitve k Loški dolini.

Občina Loška dolina se ukine. Sedaj je spet nastalo vprašanje, h kateri sosednji občini naj se priključi Loški potok. Na zadnjih zborih volilcev se je nad polovico Potočanov odločilo za občino Ribnica. Menimo, da je bila ta odločitev pametna. Loški potok veže z Ribniško dolino veliko vezi, ki so se skovale v desetletjih. Z Ribnico imajo dobre prometne zveze, bližje je zdravstveno osebje ter vrsto dru-

gih koristnih stvari, ki so skupne tako Ribničanom kot Potočanom.

Prepričani smo, da bo nova občina opravičila zaupanje novih občanov in da se bo gospodarstvo skladno razvijalo tako v enem kot v drugem predelu občine.

PRI »KAJFEŽU« VINO PREKO ULICE

Pred kratkim je gostinsko podjetje »Hotel Pugled« v Kočevju pričelo preurejati gostilno »Kajfež«. Dela bodo stala okrog tristo tisoč dinarjev, uredili pa jo bodo tako, da bo zadoščeno higijenski minimumu. V stavbi bo poleg gostilne buffet, kjer bodo prodajali vino tudi preko ulice, to je na dom. Gostilna bo urejena približno do prvega septembra.

S tem bo program investicij za to leto zaključen. Spomladi bodo pričeli restavrirati Kolo-dvorsko restavracijo, nabavili pa bodo tudi nekaj nove opreme za lokale.

DOMA IN PO SVETU

PRED KONFERENCO IZVENBLOKOVSKIH DRŽAV

Beograd, 17. avg. — Jugoslavija kot gostitelj konference šefov držav in vlad izvenblokovskih dežel uspešno opravlja vse naloge, ki so ji bile poverjene na sestanku predstavnikov 21. dežel v Kairu. Plenarne seje bodo v veliki dvorani Zvezne ljudske skupščine. Komiteji konference bodo zasedali v zgradbi Zveznega izvršnega sveta, Zvezne ljudske skupščine in Ljudske skupščine Srbije.

KRIZA V BERLINU

Berlin, 17. avg. — Zadnji ukrepi vlade Nemške demokratične republike, s katerimi so zaprli mejo med vzhodnim in zahodnim Berlinom, so povzročili v zahodnem delu mesta in sploh v za-

hodnem svetu veliko vznemirjenje. Zahodnoberlinski župan Brandt je pred 200 tisoč zborovalci izjavil, da se je začelo novo poglavje v zgodovini Nemčije. Zične ovire in tanki na meji v Berlinu so še bolj zaostriji, če tako napet mednarodni položaj, vendar pa vzhodni in zahodni državniški zatrujejo, da kriza ne bo povzročila vojne.

NEHRUJEVA IZJAVA V PARLAMENTU

New Delhi, 17. avg. — Indijski premier Nehru je v Spodnjem domu izjavil, da vlada med pobudniki beograjske konference soglasje, da ne bi smeli na tej konferenci storiti ničesar, kar bi peljalo k ustanovitvi tretjega bloka. Prav tako vlada med njimi sporazum, da na konferenci tudi med-

narodnih sporov udeleženi držav ne bodo obravnavali.

REORGANIZACIJA V ZAR

Kairo, 17. avg. — V Združeni arabski republiko so reorganizirali dosedanje centralno vlado... Namesto vlade in posebnih izvršnih svetov za egiptovsko in sirske pokrajine bo imela enotno vlado za vso državo.

FRANCOSKO-TUNIZIJSKI SPOR

Tunis, 17. avgusta. — Francosko topništvo je pred kratkim ponovno obstreljevalo obmejno tunizijsko naselje Sidi Jusef. Kraj je bil že večkrat žrtev francoskih izpadov iz Alžirije. Bombardiranje je povzročilo znatno materialno škodo. Francoska letala so obstreljevala tudi pastirje.

V Bizerti se Francozi še nadalje vedejo kot okupatorji in počno nasilja nad civilnim prebivalstvom in njihovim premoženjem ter tunizijskimi ustanovami.

ARABSKI VOJAKI V KUWAITU

Kairo, 17. avg. — Na sestanku sveta Arabske lige so se sporazumeli, da bodo arabske enote v kratkem zamenjale britanske čete v Kuwaitu.

PREDSEDNIK KONGOŠKE VLADE V STANLEYVILLU

Leopoldville, 17. avg. — Predsednik kongoške vlade Cyril Andula je odpotoval v Stanleyville, kjer se bo sestel s podpredsednikom Antoinom Gizemom in poveljnikom kongoških enot v Vzhodni pokrajini Lundulo.

Nogometno prvenstvo pred vrati!

Po kratkem odmoru so se nogometaši začeli redno pripravljati za jesenski del prvenstva. Igralcev je dovolj in se tudi resno pripravljajo. NK »Kočevje« bo v prvenstvu tekmoval s člani in mladinci, dogovarja pa se še za vključitev B moštva v izvenkonkurenčno tekmovalno.

V članski konkurenci tekmuje 12 moštvo: Sava iz Tacna, Svoboda iz Kisovca, Litija, Svoboda iz Duplice, Bratstvo iz Hrastnika, Mengeš, Proletarec, Rudar iz Hrastnika, Kamnik, Grafičar, Papirničar in Kočevje. Vsa moštva so občinstvu dobro poznana kot dobra in borbena moštva. Novince v tej ligi sta Kisovec in Mengeš, ker sta iz lige izpadla Rakek in Olimpija.

Vsa moštva imajo tudi mladinska moštva, zato bodo naši mladinci tekmovali z vsemi prijavljeni.

Kako je s pripravami za prvenstvo? Nogometaši Kočevja imajo za igranje v tej ligi solidno tehnično znanje, utrditi pa bo treba kolektivno, enostavno, tovariško in borbena igranje in uspeh ne bo izostal.

V ZAGORJU ZADOVOLJNI S STARTOM

V nedeljo, 13. avgusta je bil v Zagorju nogometni brzoturnir v počastitev občinskega praznika. Na turnirju je sodelovalo 6 moštvo: Slovan-Ljubljana, Rudar II, Trbovlje, Kisovec, Kočevje, Proletarec I. in II. iz Zagorja. Prireditelj je razporedil nasprotnike in tako je Kočevje igralo prvo tekmo s Proletarcom I. Tekma se je končala z zmago Proletarca I. 1:0. Splošna ocena našim igralcem za prvi start je bila dobra. V tekmi s Proletarcom smo bili boljši v polju, vendar se je pri realiziranju na gol končalo. Posebno je razveseljivo, da je v Zagorju nastopalo pomlajeno moštvo in to brez Baštarda, Bartolmeja, ki nista hotela odpotovati. Ne moremo razumeti tak netovariški odnos do kluba in tovarišev, Struklja in Brlana, ki sta poškovana iz treninga.

Na turnirju so nastopala kar tri moštva, s katerimi bomo

igrali v prvenstvu. Ugotoviti moramo, da so vsa moštva za prvenstvo zelo dobro pripravljena, posebno Proletarec in Kisovec, saj je Proletarec bil popolnoma enakopraven nasprotnik kompletnemu Slovanu, Kisovec pa Rudarju.

Upamo, da so si naši nogometaši ogledali njihovo preprosto, tovariško in nadvse požrtvovalno in borbena igranje in želimo, da tudi naši začnejo s tako igranje.

Drugi nastop kočevskih težkoatletov

Dvigalci uteži domačega Partizana so imeli v nedeljo, 13. avgusta, v gosteh dvigalce uteži društva za telesno vzgojo »Litostroj« iz Ljubljane. Ker je bil to prvi nastop te vrste v Kočevju, je bilo med občinstvom veliko zanimanje, pa tudi za organizatorja je bilo to nekaj novega. Vendar je tudi to uspelo na splošno zadovoljstvo gostov in domačih tekmovalcev.

V telovadnici v Seškovem domu sta se predstavili občinstvu obe moštvi s šestimi tekmovalci raznih kategorij. Po izmenjavi spominskih daril in pozdravnih nagovorih je začel tov. Arko vsem uspešno tekmovalje. Že sama napoved glavnega sodnika je dala slutiti, da bo tekmovalje zanimivo in za domačine trdo, saj so bili v ljubljanski ekipi preizkušeni tekmovalci in celo državni prvaki Jože Juretič. Pa vendar so naši fantje krepko poprijeli. Skupna razlika je bila 154 kg v prid gostov. Lepo je bilo videti krepke atlete, ki so dvigali težka bremena tudi do 125 kg, kar je uspelo Ljubljancu Postator Tinetu. Ko so pričeli dvigati uteži nad 80 kg, je zavladala v dvorani tišina, ki jo je po vsakem uspelem dvigu pretrgalo živahno odobravanje. Mladina je posebno razigrano bodrila domače tekmovalce. Tabula uspehov ekipe TVD Partizan Kočevje je sledeča:

ker imajo vse sposobnosti.

Nogometašem, ki so se udeležili turnirja v Zagorju, moramo dati priznanje za dobro igranje in disciplino, ki so jo kazali ves čas turnirja.

Popoldne je moštvo Kočevja igralo prijateljsko tekmo s kombiniranim moštvom Proletarca in zmagalo z 2:1. Organizacija je bila zelo dobra, sojenje pa objektivno.

-er

	težno	poteg	sunek	skupno
Rudi Pirc	62,5	62,5	80,0	205,0
Milan Nered	65,5	72,5	100,0	237,5
P. Polajnar	75,0	80,0	105,0	260,0
Janez Meljo	67,5	72,5	90,0	230,0
Stane Segar	65,0	60,0	75,0	200,0
Tone Bačnik	60,0	60,0	85,0	205,0

Od tekmovalja v Novem mestu so domačini napredovali skupno za 268,5 kg, kar je vsekakor lep uspeh za tako kratek čas vadbe. Kot posameznik je najbolje napredoval Janez Meljo. Strokovnjaki iz Ljubljane so ocenili domače moštvo kot zelo dobro, ki ima bodočnost in bo z vztrajno vadbo lahko kmalu poseglo v tekmovalje v republiškem razredu. K ponovnemu uspehu jim iskreno čestitamo.

84.000 LETALSKIH POTNIKOV

Jugoslovanski aero-transport je v šestih mesecih letos prepeljal nad 84.000 potnikov in 1336 ton blaga, kar je za 18.640 potnikov in 530 ton blaga več kot v istem času lani. Najbolj zasedena je bila v notranjem prometu proga Beograd-Titograd, v zunanem pa proga Beograd-Zagreb-München-Pariz.

Gibanje prebivalcev

Zahvale
Predam
Iz ljubljene
Ireklici

Ivanki in Sašu Šmit v Franciji želimo za obletnico poroke vse najboljše, vsem Vidmarjevim pa lep pozdrav. Družini Somensari in Fink.

Dragi in ljubi mami Ivani Jaklič iz Kočevja želi za god vse najboljše hčerka Justa z možem in otroci.

VABILO

DPD Svoboda Stara cerkev obvešča, da bo 20. avgusta ob 9. uri dopoldne otvoritev prosvetnega doma v Stari cerkvi.

Popoldne ob 14. uri bo otvoritvena filmska predstava. Po predstavi bo družabna prireditev.

Vljudno vabimo prebivalce iz bližnje in daljnje okolice.

Odbor

POZDRAV

Ofak Alojz pošilja pozdrave bratu Stanetu v Skopju.

Kočevski dvigalci uteži: Milan Nered, Tone Bačnik, Stane Segar, Peter Polajnar, Janez Meljo, Stanko Mašovec in Rudi Pirc (čepita)

Festivalska razmišljanja

(Konec z 2. strani)

O prireditvah v festivalskih dneh smo že pisali, omenili pa bi še nekatere. Poleg številnih športnih prireditev bodo različne razstave. KZ Ribnica bo priredila živinorejsko razstavo. 10. 9. zjutraj bodo odprli spomni-karsko-gospod. razstavo ter k-parsko-slikarsko razstavo. Pred obnovljenim gradom bodo odkrili spomenik NOB ter odkrili spominsko ploščo partizanskemu fotografu Jožetu Petku (razstava njegovih slik o 14. diviziji!). Opoldne bodo odprli lepo urejen etnografski muzej. 14. septembra bo koncert zabavne glasbe (Bojan Adamič s pevci), zaključek festivala pa bo na Travnju gor, kjer bodo izročili namenu vodovod.

Goste, ki bodo prihajali na festival, bodo na obeh straneh Ribnice pozdravili trije slavoloki, postavljeni v duhu tradicije iz rešet, manjši slavoloki pa bodo na mejah občine.

Festival naj bi postal tradi-

cionalna ribniška prireditel, vendar ne samo ribniška. Glas o Ribniškem festivalu naj bi se raznesel po vsej Sloveniji, obiskali naj bi ga številni gostje. Ravno zaradi tega pa se je treba pripraviti nanj tako, da bodo obiskovalci ob odhodu iz Ribnice z zadovoljstvom ugotovili: »Da, v Ribnici je bilo pa res lepo. Prišli bomo še prihodnje leto!« Uspeh prihodnjih festivalov je odvisen od prvega, zato morajo letos napeti Ribničani vse sile in pripraviti tak program, ki bo nudil domačinom in gostom res prijeten kulturni užitek... Se prav posebno pa se morajo pripraviti na velik obisk gostincev in izkoristiti vse rezerve.

Ribnica naj bi našla s festivalom samo sebe, postala naj bi zopet to, kar je včasih bila, pojem suhorbarske obrti, slavne tradicije srečnih, prešernih ljudi s krošnjami, nasmehom in vedro besedo za vsakogar.

F. Grivec

DELAVSKA UNIVERZA V RIBNICI

razpisuje

za izobraževalno sezono 1961/62 naslednje tečaje in šole

1. Večerno osnovno šolo A skup. (5. in 6. razred), B skup. (6. in 7. razred).
2. Knjigovodski tečaj — začetni in nadaljevalni — (dopolnjena s poukom slovenskega jezika) ter višji knjigovodski tečaj.
3. Tečaj angleškega jezika.
4. Tečaj nemškega jezika.

Pogoj za sprejem v začetni jezikovni tečaj je dokončana osnovna šola. Prijave sprejema DU v svoji pisarni v posloppu št. 58 od 28. do vključno 31. avgusta 1961 od 16. do 19. ure. Lahko tudi v dopoldanskih urah. Poznejših prijav ne bomo upoštevali!

OBVESTILO

DU Kočevje obvešča vse zainteresirane, da bo vpisovanje v TEHNIČNO SREDNJO ŠOLO — strojni oddelek, EKONOMSKO SREDNJO ŠOLO, ADMINISTRATIVNO ŠOLO, GIMNAZIJO, OSEMLETKO A in B oddelek

od 28. do 31. avgusta od 8. do 14. ure v prostorih DU. Kandidate prosimo, da prinesejo s seboj za vpis v TSS spričevala o dovršeni osemletki ali potrdilo o kvalifikaciji, osebno izkaznico in potrdilo od podjetja, da je najmanj tri (3) leta zaposlen. Za vse ostale šole, razen za osemletko, morajo kandidati priložiti spričevalo o dokončani osemletki ali njej sorodni šoli ter se izkazati z izkaznico, da niso mlajši kakor sedemnajst (17) let.

SPORED RTV LJUBLJANA

SOBOTA, 19. AVGUSTA

5.00—8.00 Dobro jutro! (pisan glasbeni spored) — 5.25—5.45 Nekaj domačih — 6.30—6.40 Reklame — 8.05 Naši glasbeni uspehi v preteklem šolskem letu — 8.30 Pionirski tednik — 8.50 Hammond orgle — 9.00 Skladbe od tu in tam — 10.15 S sprejemnikom na dopust — 12.00 Slovenske narodne poje Marija Gazvoda — 12.15 Kmetijski nasveti — 12.25 Kmečka godba vam igra — 12.45 Plesni orkester Ray Anthony — 13.15 Obvestila in zabavna glasba — 13.30 Glasbeni portret Gojmirja Kreka — 14.00 Trideset minut z orkestrom Jackie Gleason — 14.30 Prireditve dneva — 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 15.15 Obvestila, reklame in zabavna glasba — 15.40 Netko Devčič: Istrska suita —

16.00 Humoreska tega tedna — 16.20 Majhni ansambli — 16.40 Gorenjski vokalni oktet — 17.00 Lokalni dnevnik — 17.15 Poje Gabi Novak — 17.30 Po kinu se dobimo — 18.00 Revija slavnih pevcev — 18.45 Okno v svet — 19.00 Obvestila, reklame in zabavna glasba — 19.30 Radijski dnevnik — 20.00 Domače melodije za sobotni večer — 20.20 Radijska komedija — 21.05 Melodije za prijeten konec tedna — 22.15 Oddaja za naše izseljence — 23.05 Plesna glasba.

NEDELJA, 20. AVGUSTA

6.00—6.30 Jutranji pozdrav — 6.30 Reklame — 6.40 Vedri napeti — 7.15 Pesmi in plesi raznih narodov — 7.30 Radijski koledar in prireditve dneva — 7.35 Vrtimo ploščo za ploščo — 8.00 Mladinska radijska igra — 8.05 Iz albuma skladb za otroke —

Pred letnimi sestanki aktivov

Spet prehajamo v obdobje, ki je za Ljudsko mladino kot vzgojno-politično organizacijo zelo pomembno. Pred nami je kongres LMS, ki bo januarja 1962 v Kranju. Občinska konferenca bo letos zaradi tega že v oktobru, letne konference oziroma volilni sestanki pa bodo morali biti najkasneje do 30. septembra.

Letošnje konference bodo imele poseben poudarek zaradi praznovanja 20. obletnice vstaje naših narodov. Ponosni smo, ker lahko v svoji svobodni domovini analiziramo naše delo — ponosni smo, ker smo mladina enakopravnih narodov — ponosni, ker smo mladina, ki jo vzgaja ZK Jugoslavije na čelu s tov. Titom — ponosni, ker vemo, kakšno zaupanje ima do nas tov. Tito.

Ko analiziramo delo aktivov, opažamo, da se je dvignilo na dostojno raven. In to ne samo pri nekaterih aktivih, pač pa pri vseh mladini. V sezoni 1960—61 je bilo ustanovljenih precej novih aktivov. Stari aktivisti so dobili bolj bogato vsebino. Ponokod so spoznali, da se s sodelovanjem z drugimi organizacijami marsikaj doseže. Povezali so se in uspeh ni izostal. Morda je vzrok oživitve dela aktivov v praznovanju 20-letnice vstaje. Naj bo kakorkoli, začetki so tu. Mladina je začela spoznavati pot, po kateri mora iti.

Kljub temu pa so še vedno aktivni, ki nimajo organizirane niti ene oblike idejno-vzgojnega dela. Temu problemu je treba posvetiti na letnih konferencah več pozornosti. Smatram, da je idejno-vzgojna dejavnost tako široka, da lahko pritegne vsakega mladince, samo izbrati je treba obliko, ki jo mladina želi. N. pr. ciklusi predavanj, klubi OZN, marksistični krožki in razni klubi. Mislimo, da je večkrat krivo vodstvo aktivov, ki ne zna prikazati mladincem tistih točk, ki bi jih privlačile. Če bi mladinec spoznal idejno-vzgojno delo in bi se zanimal zanj, ne bi bilo težko organizirati še kakšne druge oblike.

J. J.

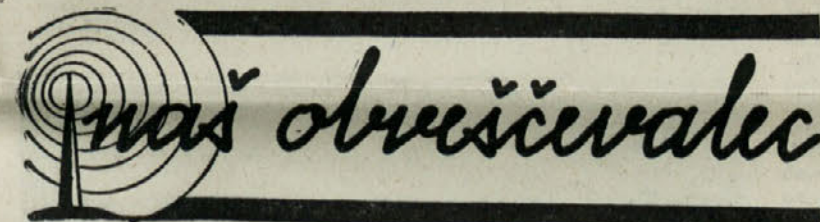
Smrt motorista

V nedeljo, 13. avgusta se je v poznih večernih urah pripetila pri mostu v Goriči vasi huda prometna nezgoda, ki je terjala življenje 18-letnega kmečkega fanta Jakoba Ambrožiča iz Sušja.

Ambrožič in njegov sovaščan Ludvik Šilec sta se na izposojenem motornem kolesu vračala z gasilske veselice v Rakitnici. Gredeč sta se ustavila v gostlini v Prigorici. Do tu je vozil motorno kolo Ludvik Šilec, ki ima vozniški izpit, potem pa je prevzel krmilo neizkušen Ambrožič, ki ima izpit samo za moped.

Most v Goriči vasi je precej nevaren še za izkušene voznike. Ko sta pripeljala do mostu, je voznik Ambrožič zavozil v mostno ograjo. Z motornim kolesom sta drsela ob ograji približno do srede mostu, potem pa je zmanjkalo tal. Padla sta prek ograje približno tri metre globoko v skoraj suho strugo Bistrice. Ambrožič je verjetno že takoj pri padcu dobil smrtne poškodbe, sovozač Šilec pa je imel srčno in se je samo lažje poškodoval.

Tragični dogodek v Goriči vasi naj bo ponovno opomin, da motorno vozilo ni igrača in naj z njim upravlja le tisti, ki je zato usposobljen. V matično knjigo umrlih je tako zopet vpisana nepotrebnna mlada žrtev — fant, ki je komaj začel živeti.

KOČEVJE

V Ljubljani so se poročili: Volf Ivan iz Cerknice-Tabor 26, star 22 let in Movrin Franciška iz Kočevja, Ljubljanska cesta 15, stara 27 let; Mate Janez iz Goriče vasi 64, star 27 let in Rus Danila iz Mahovnika 8, stara 22 let.

Rodili sta: Fafler Jožefa, gospodinja iz Koprivnika 19 — deklico Marijo, Stimac Marija, gospodinja iz Trnovca — dečka Marjana. V Ljubljani je rodila Briška Pavlina iz Kočevja, Ljubljanska cesta št. 4 — dečka Stojana. V Novem mestu sta rodili: Osmak Slava iz Kočevja, Tomšičeva ulica 7 — dečka Darka in Furdj Terezija iz Starega loga 4 — dečka Jožeta.

DOLENJA VAS

Rodile so: Rus Angela, gospodinja iz Rakitnice 70 — dečka Vinka, Henigman Karolina, gospodinja iz Rakitnice 22 — dečka Franca in Klun Nada, gospodinja iz Rakitnice 60 — deklico Cirilo.

RIBNICA

Umrli sta Adamič Anton, preužitkar iz Zadolja 8, star 80 let in Ambrožič Jakob, delavec iz Sušja 19, star 18 let.

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža in ljubega očeta
RUDOLFA LENASSIJA
se zahvaljujemo vsem, ki so mu ob težki bolezni pomagali. Zahvaljujemo se tudi vsem tistim, ki so nam ob njegovi smrti nudili pomoč in sočustvovali z nami, darovalcem vencev ter vsem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti. Zalujoci: žena Magdalena, sin Rudi in hčerka Marija.

»NOVICE« — glasilo Občinskega odbora SZDL Kočevje in Ribnica. Izdaja in tiska CZP »KOČEVSKI TISK« v Kočevju. Uredniški svet: Janez Merhar. Uredništvo in uprava v Kočevju, Ljubljanska cesta 14/a, telefon uredništva in uprave 389. Naročnina je 500 din, polletna 250 din in jo je treba plačati vnaprej. Za izposredovanje 1000 din oz. 3 ameriške dolarje. Tekoči račun: 600-78-1-265 pri Komunalni banki Ljubljana, podružnica Kočevje

ZAHVALA

Ob izgubi našega ljubljeneega očeta

ANTONA ADAMIČA
iz Zadolja

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali, nam izrekli sožalje in ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti ter s cvetjem zasuli njegov grob.

Zalujoci sorodniki:
Zadolje, Kočevje, Rakitnica, ZDA, Kanada, 12. avgusta 1961.

ČESTITKE

Iskrenemu tovarišu Francetu Grivicu iskreno čestita za njegov rojstni dan kolektiv
CZP »Kočevski tisk«

Prijateljci Mariji Poje v New Yorku vse najboljše za rojstni dan
Anica

krimo

JADRAN, KOČEVJE: od 18. do 20. avgusta ruski barvni cinemascopski film »Ilija Murovec«, 21. avgusta francoski barvni film »Avanture Casanove«, 22. do 24. avgusta italijanski film »Mladi možje«, od 25. do 27. avgusta italijanski film »Noči Lukrecie Borgie«, SVOBODA, RUDNIK: 19. in 20. avgusta nemški film »Pred sončnim zahodom«, RIBNICA: 19. in 20. avgusta ameriški barvni cinemascopski film »Slab dan v Black Rocku«, 26. in 27. avgusta italijanski film »Poslednja kočija«, SODRAŽICA: 19. in 20. avgusta jugoslovanski cinemasc. film »Signali nad mestom«, 26. in 27. avgusta francoski cinemascopski film »Blago z obale Durance«, LOŠKI POTOK: 20. avgusta ameriški film »Potemneli angeli«, 27. avgusta angleški film »Zgodba o dveh mestih«, VELIKE LAŠCE: 19. in 20. av-

gusta poljski film »Pepel in diamant«, 26. in 27. avgusta ameriški film »Obtežilna priča«, DOBREPOLJE: 19. in 20. avgusta ameriški barvni cinemasc. film »Jez na Pacifiku«, 23. avgusta mehiški film »Divja strast«, 26. in 27. avgusta jugoslovanski barvni cinemasc. film »Kapetan Leši«, PONIČVE: 24. avgusta mehiški film »Divja strast«, KOČEVSKA REKA: 19. in 20. avgusta ameriški barvni film »Lukšuzna ladja«, 23. avgusta poljski film »Eroica«, 26. in 27. avgusta italijanski barvni film »Teodora«, PREDGRAD: 19. in 20. avgusta ameriški film »Kobna neznanka«, 26. in 27. avgusta indijski barvni film »Kraljica Jansijarja«, BROD NA KOLPI: 19. in 20. avgusta danski film »Ples mladosti«, 26. in 27. avgusta mehiški film »Upor obešenec«.

Urednikova pošta

Še enkrat: s kritičnim očesom po Kočevju

TOVARIS UREDNIK!

V eni zadnjih številkih ste pisali o najrazličnejših pomanjkljivostih, majhnih in velikih, ki jih človek mimogrede opazi ob sprehodu po Kočevju. K vsemu temu bi hotel dodati še nekatere stvari.

Ze zadnjih ste pisali o tržnici, vendar preveč na splošno. Ko sem se nekaj časa potikal tam okrog, sem opazil marsikaj, kar bi tujeu, ki bi to videl prvič, še prej zbudilo pozornost. To pa je predvsem SNAGA! Ne vem, kdo je za to odgovoren, toda nekdo bi vsekakor moral paziti na to, da se ljudje ne bi spotikali ob odpadkih in stopali na peške in olupke lubenic!

Posebno zdaj, ko prodajajo lubenice, je red kar obupen. Po vsej tržnici, po stopnicah in celo po pločniku je polno pešk, korito za vodo pa je nastlano z olupki, na katerih se pasejo celi roji velikih mesarskih muh. Najbolj zanimivo je to, da ni nikjer nobene košarice za odpadke...

Pa še to. Po vseh pravilih bi morala biti v tržnici tekoča voda, da bi ljudje lahko kupljeno sadje oprali. Sicer pipa je, vendar brez vode!... Tudi v gornjih prostorih človek takoj opazi, da so pred časom urejali vodovodno napeljavo, ker je zid še vedno razbit (sicer pa je to naša posebnost!). O stvarih, ki jih v tržnici prodajajo (neokusna, cenena ogledala, zapestnice, igrače, »zlate« prstane, prte in prtičke z »umetniškimi« risbami in staromodnimi, navidni mi gesli kot je »Mladost, naša radost«, »To cvetje naj Ti pove, da ljubim Te« in podobno. Skratka prvovrsten kič), sploh ne bi govoril, ker je to splošen pojav po vseh krajih. Sprašujem pa se, zakaj so gornji prostori odprti le od sedme do dvanajste ure, ko pa je popoldne v pekarni, včasih pa tudi v mesarijah takšna gneča?

Še dve jezikovni »cvetki«. Lahko si ju vsakdo ogleda v izloženem oknu »Tkanine«. Vedno na zalogi novih vrst kamgarnov ogledite si neobvezno »in« Novi vzorci postelnega damasta imamo na zalogi. Menim, da bo vsak količnik izobražen človek znal ta dva stavka prevesti v pravilno slovenščino...

Kljub stalnemu opozarjanju in trudu pristojnih organov snaga po mestu še vedno ni zadovoljiva in kaže, da se meščani za lepši izgled mesta vse premalo zanimajo. Kljub številnim košaricam za odpadke, ki so obešene po vsem mestu, lahko vsak trenutek in kjerkoli najdemo krpe papirja, cigaretno škatlice in druge odpadke. Ob vsem tem so številne košarice za odpadke prazne!... Vsekakor pa je najhujši nered v Gaju. Precej klopi je brez naslonjal. Najbolj žalostno je kopalnice. Rinža je še bolj lena, kot je bila včasih, še bolj poraščena s trstičjem in bolj umazana. Prha je polomljena, lesena ploščad za sončenje uničena, samo še nekaj gnilih desk je ostalo. — Nikomur pa ne priporočamo, naj pogleda v stranišče!...

Tudi otroško igrišče je bolj revno kot včasih. Kolesarji se

sploh ne zmenijo za znak, ki prepoveduje vožnjo s kolesom po otroškem igrišču. Otroci imajo, kot vse kaže, posebno veselje za znak, ki prepoveduje vožnjo s kolesom po otroškem igrišču, pisati s kredo po temnorjavih zidovih stavbe poleg kina in tako razkazovati svoje risarske in lepisne umetnosti.

Na koncu bi omenil le še fasado hiše nasproti spomenika. Čeprav je hiša v strogem centru mesta, se za njen izgled menda nihče ne zmeni. Na vogalu je voda, ki ob deževju teče iz polomljenega, prekratkega žleba, izliza omet prav do kamenja. In to ravno nasproti spomenika, ki predstavlja kulturno in zgodovinsko znamenitost Kočevja. Ali ne gre to nikomur na živce?

To naj bi bilo dopolnilo k že omenjenemu članku o hibah v našem mestu, ne bom pa trdil, da sem izčrpal že vse. O, še marsikaj bi se našlo, brez skrbi! Pa brez zamere! Pepi Obad

iz naših krajev

Kulturni dom v Stari cerkvi

V Stari cerkvi bodo v nedeljo, 20. avgusta, izročili svojemu namenu nov prosvetni dom. Za gradnjo doma so prispevali člani SZDL in ostalih množičnih organizacij iz Stare cerkve nad 3000 prostovoljnih delovnih ur.

Kljub veliki požrtvovalnosti domačinov pa dom še ne bi bil zgrajen, če pri gradnji ne bi pomagala z materialom in denarjem Kmetijsko gozdarsko posestvo in Občinski ljudski odbor

Kočevje, ki je prispeval dva milijona dinarjev.

Za dograditev prosvetnega doma ima brez dvoma velike zasluge tudi gradbeni odbor, še posebej pa je treba pohvaliti predsednika tega odbora Julija Planinca in predsednika DPD Svoboda Stara cerkev Franceta Merharja.

Prosvetni dom z dvorano, klubsko sobo in ostalimi prostori je velika pridobitev za St-

ro cerkev in okoliške vasi. V njem bo lahko delovala tamkajšnja Svoboda, prostor pa bodo lahko dobili tudi mladina, člani množičnih organizacij in drugi.

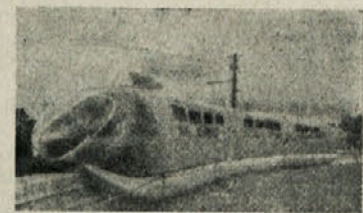
V nedeljo bo dom prvič začel služiti svojemu namenu. K otvoritvi so povabili predstavnike Okrajnega sveta Svobod in prosvetnih društev iz Ljubljane, predstavnike Občinskega sveta Svobod, Občinskega ljudskega odbora, Obč. odbora SZDL Kočevje in druge.

Prebivalcem Stare cerkve čestitamo ob njihovem uspehu in uresničitvi dolgoletne želje po lastnem kulturnem domu in jim želimo, da bi postal prosvetni dom pravo žarišče kulturno-prosvetne dejavnosti in klubskega življenja v tem kraju.

Zanimivosti

INVAZIJA KLOKANOV V AVSTRALIJI

V Avstraliji se vsakih nekaj let pojavijo v velikem številu prikupni klokan, ki povzročajo veliko škodo ter uničujejo posevke. Te dni so prišli do predmestja mesta Adelaide v takem številu, da so oblasti dale dovoljenje za ubijanje drugače tako miroljubnih živali. Prišlo je do pravčnega pokolja klokanov, ki se komajda bojijo človeka. Po eni uri ubijanja je osrednja vlada prepovedala lov in odredila, da se živali odženejo.

ENOTIRNI VLAK

Na Japonskem je pričel obratovati prvi vlak, ki vozi samo po enem tiru. Ze po prvih vožnjah se je ta vlak zelo dobro obnesel.

V Guttenbergovem imenu...

»Z današnjim »krstom« te sprejemamo v našo »črno bratovščino«, med grafične delavce in te spoznamo za vrednega naslednika slavnega Gutenberga, izumitelja črne umetnosti. Skromna diploma naj ti bo v trajen spomin na ta dan...«

Tako nekako je pred kratkim potekal »krst« novopečenih grafičarjev v kočevski tiskarni. »Promotor« je iz debele knjige bral običajne »obredne« stavke, njegov pomočnik pa je vsakega

letih stalno narašča. Tako je bil skupen bruto produkt v letu 1957 nekaj manj kot 25 in pol milijona dinarjev, naslednji dve leti blizu 33 milijonov, lansko leto pa se je dvignil že na 42 mili-

Tradicionalni ceremonij pri »gaučanju« ali »dajanju na gobo« novopečenih »črnih umetnikov«

kandidata za črno bratovščino posebej zaznamoval z rdečo tiskarsko barvo in ga »krstil« v Guttenbergovem imenu z loncem vode.

Štirje novi pomočniki so bili, štirje doma vzgojeni grafični delavci, dva ročna stavca in dva knjigotiskarja. Ta obred je bil prvi v zgodovini kočevske tiskarne in se bo nadaljeval vsako leto.

V ilustracijo moramo navesti o našem podjetju nekaj števil. Poudariti moramo, da proizvodnja, čeprav je število delavcev skoraj nespremenjeno, v zadnjih

jonov 622 tisoč dinarjev. Vzporedno s tem se je tudi narodni dohodek povečal lansko leto v primerjavi z letom 1957 za 42 %, v letih 1959-60 pa za 25 %.

Glavni problem v podjetju je pomanjkanje kvalificiranih grafičnih delavcev. Nujno bi potrebovali vsaj še dva strojna stavca in enega ročnega stavca. Položaj se je letos, ko so končali strokovno šolo štirje vajenci, nekoliko izboljšal, vendar problem še vedno ni rešen. Tudi s priučenjem v samem podjetju ne bo kmalu zadoščeno vsem potre-

bam in bi potrebovali kvalificirane delavce od drugod. Posebno zdaj ko se bo proizvodnja z nabavo novih strojev še povečala.

Strojni park je precej star in ne zadošča več sodobnim potrebam. S perspektivnim družbenim planom podjetja v letih 1961-65 naj bi fizični obseg proizvodnje naraščal letno le za 10 odstotkov, v desetih letih pa naj bi se povsem obnovila proizvodna sredstva. Po tem planu naj bi znašale vse investicije v petih letih dobrih 23 milijonov, torej toliko, kolikor bi jih sami ustvarili ob povprečnem 10 % letnem povečanju proizvodnje. Zaposlitev delavcev naj bi se postopno dvignila od 31 v letu 1959 na 40 v letu 1965.

Takole. Res so številke tečna zadeva, vendar včasih ne moremo mimo njih, če hočemo kolikor toliko natančno prikazati razvoj nekega podjetja. Ne hvalimo se, če trdimo, da je naše podjetje napravilo v zadnjih letih velik in kvaliteten skok. Zavedamo pa se, da so tudi pri nas še vedno pomanjkljivosti, ki jih skušamo po najboljših močeh čim prej rešiti. Dejstvo je, da so vse kapacitete trenutno do kraja izkoriščene, tako da bomo letošnji letni proizvodni plan okrog 50 milijonov dosegli.

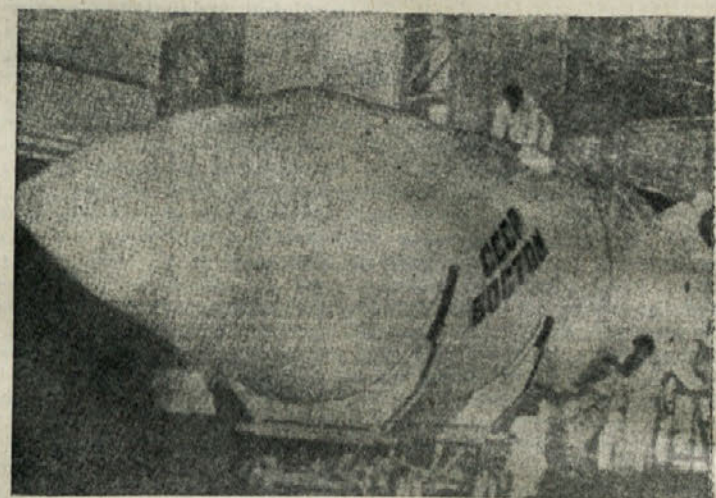
In še nekaj besed o novih članih »črne bratovščine«. Kvalificirani grafičarji so postali že ob zaključku šolskega leta, ko so prejeli spričevala, vendar jim bo dan, ko so bili »krščeni« v podjetju po vseh predpisih stoletne tradicije in v duhu »očeta tiskarstva« Gutenberga, ostal kot lep, svetel dan, ko so dosegli doslej svoj največji osebni uspeh, v še lepšem, trajnejšem spominu!! (vec)

IZ PREDGRADA

V prihodnjem šolskem letu bo obiskovalo šolo v Predgradu okrog 60 otrok. Ker se je število šolskih otrok povečalo, želijo starši, da bi dobili v Predgrad še enega učitelja.

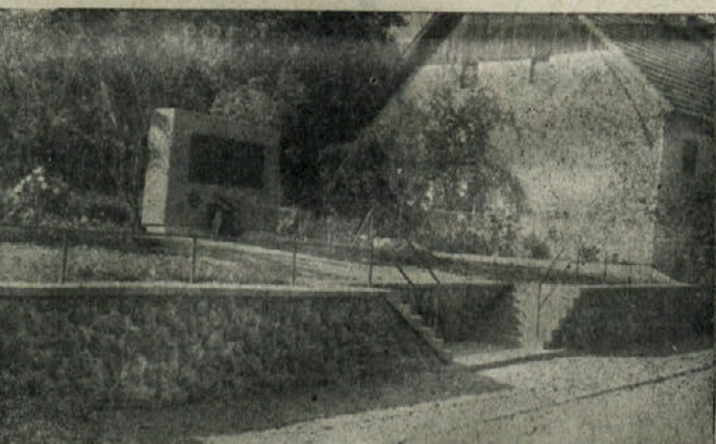

Še naprej oblačno s pogostimi padavinami. Hladno vreme bo prevladovalo tudi v prihodnjem tednu.

To je prva fotografija sovjetske vesoljske ladje »Vzhod«, s katero je Jurij Gagarin potoval po vesolju okrog Zemlje. Ladjo so pred kratkim razstavili v Moskvi, potem pa jo bodo shranili v moskovskem tehničnem muzeju, kjer bo na ogled še poznim rodovom. — Druga sovjetska vesoljska ladja, v kateri je major German Stepanovič Titov preživel v vesolju dobrih 25 ur in obletel Zemljo sedemnajstkrat, je podobna le-tej

Odkrijte spominske plošče na Pleših

Na dan vstaje hrvatskega naroda so v Pleših pri Osilnici lepo proslavili 20-letnico vstaje. Nad pet tisoč ljudi se je zbralo na veličastni proslavi, kot jo ti kraji ob Cabranki in Kolpi še niso videli. Prišli so tudi ljudje s slovenske strani, vse od Loškega potoka in Drage.

Sredi vasi so odkrili spomenik padlim borcem in žrtvam fašizma. Ob česti proti Osilnici je komandant LM Slovenije tov. Jan odkril spominsko ploščo 10 talcem iz Črnega potoka, ki so jih tu pobili Italijani.

Proslava je bila veličastna manifestacija hrvatskega in slovenskega prebivalstva, ki je med vojno v teh krajih veliko pretrpelo.

KMETIJSKA ZADRUGA SODRAŽICA

razpisuje

prosto delovno mesto

ZIVINOREJCA za obrat v Sodražici.

Družinsko stanovanje zagotovljeno na obratu. Osebnim prejemki po dogovoru oziroma po pravilniku o delitvi osebnega dohodka. Nastop službe s 15. septembrom 1961 ali po dogovoru. Prijave pošljite KZ Sodražica oziroma se zglasite osebno.

28

»Preprosto,« je rekel Gray. »Pri priči ste hoteli denar od mene. Tudi v soboto zvečer ste silili v Beverlyno stanovanje zaradi česa drugega kot zavoljo tistih nekaj cunj. Ali ni tako?«

»Nekaj neveselčnosti se je zgrnilo name. Vrsto stav sem sklenil, zdaj bi moral plačati, pa nimam s čim.«

»No, jaz ne bom izklepetal. Koliko potrebu-jete?«

»Ali za to, da bi plačal, ali za to, da bi izginil iz mesta?«

»Za eno ali za drugo,« je rekel Gray.

»Ali mislite, da bi Herrick...« je začel Bond, Gray pa mu je segel v besedo:

»Vse je odvisno od tega, kaj imate povedati. Kaj ste iskali v Beverlynem stanovanju?«

Bond si je obliznil ustnice. »Denar je imela. Zmenjama sva bila... Ker ni telefonirala, kakor mi je bila obljubila, sem šel sam tja. To je vse.«

»Torej ste prišli po denar?«

Bond ga je temno pogledal. »Seveda denar! Kaj naj bi hotel drugega?«

»Kdo ve,« je rekel Gray. Denar? To da bi morilec iskal, ko je premetaval po Beverlynem stanovanju? Mogoče. Toda — zakaj je zanetil požar? Saj bi z vsem drugim zgorel tudi denar, je pomislil Gray.

»Od kod pa je Beverly dobivala denar?«

»Ta se je znašla! Stari dedci so ji dali marsikaj. Tiste reči je včasih nosila v zastavljalnico. Nekdo ga je prav gotovo vzel.«

»Kaj?« ga je vprašal Gray.

»Denar! Saj se že ves čas meniva o denarju! Denar je bil tam. Policaji so ga vzeli. Gorelo je na vseh koncih. Če policija vdre v goreče stanovanje... Prekleto, na moj račun je nekdo obogatel! Svoj del hočem, razumete? Herrick ima denar, Pollard prav tako. Zakaj ne bi ta ali oni česa odinili?«

»Skoraj preglasno je že govoril Bond, ki mu je stiska za denar žrla živce. Bližnji gostje so se začeli ozirati. Bond je to opazil, zato je utišal glas: »Herricku povejte, da imam dober spomin. Marsikaj vem, lahko bi se spomnil in povedal na pravem mestu...«

Gray je odkimal: »Tako ne bo šlo, Bond. Kakor hitro boste odprli usta, boste tudi sami do vratu v godlji.«

»Vsi imajo denar, samo jaz ne,« je Bond vztrajal pri svojem. »Samo to povejte, da imam dober spomin. Ali boste?«

»Mogoče. Če boste vi pomagali meni, bom tudi jaz vam. Zanima me tisti požar. Zakaj ga je podtaknil, kdor ga je? Kako se je začelo? Kaj menite o tem?«

Bond je vprašujoče gledal, zato je Gray brž dodal: »Pa po resnici boste povedali, sicer ne bo nič.«

»Kako naj vem!« se je zarežal. »Če bi vedel tisto, kar vas zanima, bi se že dalo kaj narediti.«

»Po resnici,« je potrpečljivo ponovil Gray.

»Mogoče je tleča cigareta zdrnila z roba pepelnika,« je resno začel Bond. »Ali pa je bil kratak stik. Konec koncev, koliko reči lahko povzroči požar!«

Gray je poskusil z druge strani. »Ali poznate Martina McCreeryja?« ga je vprašal.

Bond, čigar pogled se je bil ujel z dekletom na drugem koncu točilne mize, je rekel odsojno: »Kako?« In potem: »Koga?«

Gray je ponovil ime in priimek. Videl je, da je imel Bond že na koncu jezika odgovor, da ni še nikoli slišal tega imena, potem pa se je očitno premislil, ker je rekel:

»Nekaj sem slišal. Zakaj?«

»Tisto noč po požaru je skušal vdreti v Beverlyno stanovanje.«

Bond je pozabil na deklo za točilno mizo. »Zakaj?«

»Rekel je, da je Beverly posodil nekaj opreme, ki jo je potem zahteval nazaj. Ali je to res?«

Bond je gledal predse. »Tako torej, on je bil,« je mrmral. »Saj res, zdi se mi, da je Beverly nekoč posodil nekaj krame.«

»Zakaj je to storil? Ali jo je dobro poznal?«

»Ne vem,« je rekel Bond. »Mogoče. Zakaj vprašujete?«

»Kaj malo verjetno se mi zdi. Le kaj bi imela ta dva skupnega? Ali ste bili kdaj v McCreeryjevi hiši?«

»Kako?« je vprašal Bond, ki se je že spet oziral po dekletu.

Gray je moral ponoviti vprašanje, potem pa je rekel: »Če sta brata McCreery res samotarja, kakor pravijo, zakaj bi potem sklepala prijateljstvo z dekletom, kakršni sta bili Beverly in Melissa? Ali sta McCreeryja v resnici samotarja?«

»Seveda sta, pa še skopuha zraven. Menda jima je to v krvi. Njun stari je bil čudak. Pa bratranca sta imela. Pred kakimi devetimi leti je umrl v zaporu zaradi ponašanja. Potem se mu je nenadoma mudilo. »Hvala za pijačo,« je rekel. »Povejte Herricku, kar sem vam namignil. Ali boste? Kasneje vas pokličem.«

Gray mu je pokimal, potem pa je zamišljeno gledal za njim. Kozarec je izpraznil na dušek. Kdo je zažgal denar, le kdo? Čez čas je zlezal z visokega stola in se počasi odpravil čez cesto proti Pollardovemu uradu.

15

Chris Bond je zavil na levo. Naglo je hodil do konca ulice, potem pa je stopil tik pred vrata v prodajalno in čakal. Videl je Graya, ki je prišel iz okrepčevalnice, se napotil v drugo smer in izginil skozi vežna vrata v hišo, kjer je imel Pollard poslovne prostore. Bond je še nekaj časa gledal proti tistim vratom. Segel je v žep po cigareto in si jo prižgal z vžigalnikom, ki je na njem opazil začetnici N in P. Potežkal je zlati vžigalnik, se zasmejal in se odpravil proti McCreeryjevemu stanovanju. Hiša se je zdela v oblačnem dnevu — pripravljalo se je na dež — še bolj turobna kot sicer.

(Nadaljevanje prihodnjic)